

Psychologia rozwoju dziecka

1. METRYCZKA	
Rok akademicki	2023/2024
Wydział	Wydział Lekarsko-Stomatologiczny
Kierunek studiów	Logopedia ogólna i kliniczna
Dyscyplina wiodąca	Nauki medyczne
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Typ modułu/przedmiotu	obowiązkowy
Forma weryfikacji efektów uczenia się	egzamin
Jednostka prowadząca /jednostki prowadzące	Zakład Logopedii i Emisji Głosu, Centrum Logopedyczne IPS UW, 02-927 Warszawa, ul. Karowa 20
Kierownik jednostki/kierownicy jednostek	dr hab. Olga Jauer-Niworowska
Koordinator przedmiotu	dr Kamila Potocka-Pirosz
Osoba odpowiedzialna za sylabus	dr hab. Grażyna Katra
Prowadzący zajęcia	dr hab. Grażyna Katra

2. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Rok i semestr studiów	I rok, semestr II	Liczba punktów ECTS	6,80

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ	Liczba godzin	Kalkulacja punktów ECTS
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim		
wykład (W)	30	
seminarium (S)		
ćwiczenia (C)		
e-learning (e-L)		
zajęcia praktyczne (ZP)		
praktyka zawodowa (PZ)		
Samodzielna praca studenta		
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń	15	

3. CELE KSZTAŁCENIA

C1	Wykłady służą zapoznaniu studentów z podstawowymi modelami rozwoju psychicznego oraz wiedzą o rozwoju człowieka od urodzenia do adolescencji w zakresie poszczególnych funkcji psychicznych ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju mowy.
C2	Przygotowanie do pracy z dziećmi w różnym wieku o typowym i nietypowym przebiegu rozwoju.
C3	

4. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Numer efektu uczenia się	Efekty w zakresie
Wiedzy – Absolwent zna i rozumie:	
W1	podstawowe pojęcia psychologii rozwojowej
W2	uwarunkowania rozwoju osobniczego człowieka: poznawczego, emocjonalnego i moralnego, wie, jak przebiega rozwój w zakresie procesów poznawczych, emocjonalnych, społecznych, zna i rozumie wczesne uwarunkowania rozwoju mowy oraz terminy i pojęcia z zakresu rozwoju mowy dziecka i psycholingwistyki
Umiejętności – Absolwent potrafi:	
U1	opisać podstawowe mechanizmy i czynniki rozwoju

U2	zastosować zdobytą wiedzę z zakresu rozwojowej we własnej pracy pedagogicznej i logopedycznej w zakresie działań edukacyjnych i terapeutycznych
U3	zastosować zdobytą wiedzę z zakresu rozwojowej w komunikacji z pacjentami i ich opiekunami

Kompetencji społecznych – Absolwent jest gotów do:

K1	traktowania pacjentów i ich opiekunów w sposób podmiotowy i indywidualny oraz wspierania ich w pokonywaniu trudności, współpracy z opiekunami pacjenta oraz z zespołem terapeutycznym
K2	

5. ZAJĘCIA

Forma zajęć	Treści programowe	Efekty uczenia się
Wykład	Przedmiot i zadania psychologii rozwojowej, schematy badań oraz metody stosowane w psychologii rozwojowej Istota rozwoju psychicznego, pojęcie zmiany rozwojowej i mechanizmów rozwoju	W1
	Główne teorie i modele rozwoju. Uwarunkowania, czynniki i mechanizmy rozwoju	W2, U1
	Rozwój w okresie prenatalnym i wczesnego dzieciństwa	W2, U1, U2, U3
	Rozwój poznawczy, emocjonalny językowy, społeczny i osobowości w średnim i późnym dzieciństwie	W2, U1, U2, U3
	Rozwój w okresie dorastania	W2, U2, U3
	Dojrzałość szkolna	W2, U1, U2, U3
	Kryzysy w rozwoju	W2, U1, U2, U3
	Rozwój samoregulacji	W2, U1, U2, U3
	Nietypowy przebieg rozwoju i jego konsekwencje psychologiczne	

6. LITERATURA

Obowiązkowa

Birch, A., Malim, T. (1995). Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęctwa do dorosłości. Warszawa: Wydawnictwa Naukowe PWN.
Berko, G. J., Bernstein, R. N. (2005). Psycholingwistyka. Gdańsk: GWP. [r. 8.]
Brzezińska, A. (red.). Portrety psychologiczne człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [rozdział 1. i 2.]

Ciccarelli, S. K., White, J. N. (2021). Psychologia. Poznań: Wydawnictwo Rebis. [r. 8., 296-328]
 Schaffer, H. R. (2006). Rozwój społeczny. Dzieciństwo i młodość. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 1.; 2. 66-76; r. 5. 238-276]
 Siegel, D. (2009). Rozwój umysłu. Jak stajemy się tym, kim jesteśmy? Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 1. 1-18; r. 7. 217-246]
 Wood, D. (2006). Jak dzieci uczą się i myślą? Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. [r. 5. 101-130]

Uzupełniająca

Harwas-Napierała, B., Trempała, J. (red.) (2002). Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa: Wydawnictwa Naukowe PWN. [tom I i III]
 Gopnik A., Meltzoff A.N. i Kuhl P. (2004). Naukowiec w kołysce. Czego o umyśle uczą nas małe dzieci. Warszawa: Media Rodzina.

7. SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol przedmiotowego efektu uczenia się	Sposoby weryfikacji efektu uczenia się	Kryterium zaliczenia
Np. A.W1, A.U1, K1	<i>Pole definiuje metody wykorzystywane do oceniania studentów, np. kartkówka, kolokwium, raport z ćwiczeń itp.</i>	<i>Np. próg zaliczeniowy</i>
W1, W2, U1, U2, U3	Test końcowy pisemny jednokrotnego wyboru.	Odpowiednia liczba punktów.
	frekwencja	Dopuszczone 2 nieobecności

8. INFORMACJE DODATKOWE

Prawa majątkowe, w tym autorskie, do sylabusu przysługują WUM. Sylabus może być wykorzystywany dla celów związanych z kształceniem na studiach odbywanych w WUM. Korzystanie z sylabusu w innych celach wymaga zgody WUM.

UWAGA

Końcowe 10 minut ostatnich zajęć w bloku/semestrze/roku należy przeznaczyć na wypełnienie przez studentów Ankiety Oceny Zajęć i Nauczycieli Akademickich